

Sygn. akt I PK 208/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Jerzy Kwaśniewski

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa M. P.
przeciwko Państwowej Inspekcji Pracy w B.
o nagrodę jubileuszową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 marca 2009 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w B.
z dnia 9 lipca 2008 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powód M. P. po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa wniósł o
zasądzenie od pozwanej Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektora

Pracy w B. kwoty 16.240,00 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 września 2007 r. do dnia zapłaty tytułem nagrody za 45 lat pracy.

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2008 r., w pkt I. zasądził od pozwanej Państwowej Inspekcji Pracy w B. na rzecz powoda M. P. kwotę 16.240 złotych brutto z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w wysokości 11,5 % od dnia 7 września 2007 r. do dnia zapłaty z uwzględnieniem dalszych zmian wysokości ustawowych odsetek, w pkt II. umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, w pkt III. wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia powoda w kwocie 4060 złotych brutto.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód był zatrudniony przez Państwową Inspekcję Pracy (Okręgowego Inspektora Pracy w B.) w okresie od dnia 1 października 1986 r. do dnia 29 lutego 2008 r. 30 września 2007 r. powód zwrócił się do pozwanej z wnioskiem o wypłacenie nagrody jubileuszowej za 45-lecie pracy zawodowej, które to uprawnienie nabył dnia 6 września 2007 r. Wniosek powoda nie został uwzględniony przez pozwaną, która w piśmie z dnia 3 stycznia 2008 r. odmówiła wypłaty nagrody jubileuszowej, powołując się na art. 54 ust. 3 ustawy z dnia z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. Nr 89, poz. 589). Zgodnie z tym przepisem do okresów pracy nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów. Pozwana wskazała przy tym, że z dokumentacji pracowniczej powoda wynika że pracował on w okresie od 1 maja 1972 r. do dnia 31 stycznia 1974 r. w Komitecie Powiatowym Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a co za tym idzie, okres ten nie może być brany pod uwagę przy ustalaniu uprawnień do nagrody jubileuszowej.

Sąd Rejonowy podniósł, że kwestia wypłacania pracownikom Państwowej Inspekcji Pracy nagród jubileuszowych nie była przedmiotem regulacji dawnej ustawy z dnia 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1362 ze zm.). Dopiero od dnia wejścia w życie nowej ustawy o PIP, a więc od dnia 1 lipca 2007 r. ustawodawca określił zasady wypłacania tego rodzaju

świadczenia. Przepis art. 54 ustawy o PIP, w ust. 1 stanowi o wysokości nagrody w zależności od stażu pracy, zaś w ust. 2 i 3 odnosi się do zasad wliczania okresów zatrudnienia do stażu pracy uprawniającego do nagrody w danej wysokości. Zgodnie z ust. 2, do okresów pracy, o których mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie, zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Jednakże ust. 3 tegoż przepisu przewiduje, że do powyższych okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się m.in. okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej). Powyższa regulacja ustawowa zaczęła obowiązywać przed złożeniem przez powoda wniosku o wypłatę nagrody jubileuszowej, przy czym w zatrudniającym go zakładzie pracy obowiązywały w tym czasie także postanowienia regulaminu wynagradzania pracowników Państwowej Inspekcji Pracy stanowiące załącznik do zarządzenia Nr 26/2004 Głównego Inspektora Pracy z dnia 8 grudnia 2004 r.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że obowiązujący od dnia 1 stycznia 2005 r. regulamin, w art. 10 określał zasady nabywania uprawnienia do nagrody jubileuszowej, naliczania i wpłaty tychże nagród. Przepis ten w ust. 2 przewidywał, że do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Nie wprowadzono przy tym w regulaminie zakazu wliczania do okresu zatrudnienia okresów pracy w partii komunistycznej, tak jak to przewidywała ustawa o PIP w art. 54. Dopiero w zarządzeniu Nr 4/2008 z dnia 28 lutego 2008 r. Głównego Inspektora Pracy wprowadzono nowy regulamin wynagradzania pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, dostosowujący przepisy odnoszące się do nagrody jubileuszowej do art. 54 ustawy o PIP. Zarządzenie z 28 lutego 2008 r. weszło w życie z dniem 1 marca 2008 r., a wraz z nim nowy regulamin wynagradzania pracowników Państwowej Inspekcji Pracy. Obecnie obowiązujący art. 10 ust. 3 Regulaminu jest tożsamy z brzmieniem art. 54 ust. 3 ustawy o PIP.

Zdaniem Sądu Rejonowego nagroda jubileuszowa, której wypłaty od pracodawcy dochodzi w niniejszym postępowaniu powód winna być traktowana jako składnik wynagrodzenia. Zobiektywizowane warunki nabycia do niej prawa oraz zasady ustalania wysokości i wypłaty zostały określone w regulaminie, tak obowiązującym w chwili złożenia przez powoda wniosku o wypłatę nagrody, jak też w nowym regulaminie obowiązującym od dnia 1 marca 2008 r. W związku z tym, że sporna nagroda jubileuszowa stanowi składnik wynagrodzenia w Państwowej Inspekcji Pracy, wprowadzenie zmian mniej korzystnych dla pracowników niż dotychczasowe przepisy regulaminu winno nastąpić „poprzez uprzednie dokonanie zmiany tego aktu wewnętrznego obowiązującego w zakładzie pracy”. Jak wynika bowiem z art. 241¹³ § 2 w zw. z art. 77² § 5 k.p. postanowienia regulaminu mniej korzystne dla pracowników wprowadza się w drodze wypowiedzenia pracownikom dotychczasowych warunków umowy o pracę lub innego aktu stanowiącego podstawę nawiązania stosunku pracy.

Sąd Rejonowy skonstatował, że skoro w dniu złożenia przez powoda wniosku o wypłatę nagrody jubileuszowej, tj. 30 września 2007 r., aktualny i obowiązujący był regulamin wprowadzony zarządzeniem Nr 26/2004 z dnia 8 grudnia 2004 r., to w oparciu o jego postanowienia należało rozstrzygnąć o zasadności wypłacenia powodowi tej nagrody. Brak w treści tego regulaminu zakazu zaliczania do okresów pracy wpływających na wysokość nagrody jubileuszowej okresu pracy w partii komunistycznej (PZPR) oznacza, że powód nabył uprawnienie do wypłacenia spornej nagrody 6 września 2007 r. Sąd podkreślił, że postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych. Zatem mimo uchwalenia przez ustawodawcę nowej ustawy o PIP, przy jednoczesnym obowiązywaniu u pozwanej regulaminu wprowadzonego zarządzeniem Nr 26/2004 z dnia 8 grudnia 2004 r., ten właśnie regulamin miał pierwszeństwo przed ustawą o PIP. Ujęte w nim bowiem postanowienia nie były mniej korzystne dla pracowników niż przepisy ustawy o PIP, a tym samym stanowiąc wewnątrzzakładowe źródło prawa pracy, Regulamin „wyprzedzał przepisy ustawy” o PIP.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 9 lipca 2008 r., zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I i III i oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny i nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Nie było sporu co do tego, że powód od 1 maja 1972 r. do 31 stycznia 1974 r. był zatrudniony w byłym Komitecie Powiatowym Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Nie było również wątpliwości co do tego, że kwestia dotycząca wypłaty nagród jubileuszowych pracownikom Państwowej Inspekcji Pracy nie była przedmiotem regulacji w ustawie z 6 marca 1981 r. o Państwowej Inspekcji Pracy obowiązującej do chwili wejścia w życie nowych przepisów, to jest do 1 lipca 2007 r. Sąd Okręgowy podniósł, że przepisy branżowe, regulaminy i inne postanowienia niższej rangi mają zastosowanie, gdy problem dotyczący zasad w zakresie nabywania i wypłaty nagród jubileuszowych nie jest uregulowany w ustawie. W niniejszej sprawie, zdaniem Sądu, taka sytuacja miała miejsce do 1 lipca 2007 r. Dlatego wówczas miały zastosowanie przepisy regulaminu wynagradzania pracowników Państwowej Inspekcji Pracy stanowiące załącznik do zarządzenia Nr 26/2004 Głównego Inspektora Pracy z 8 grudnia 2004 r. Jednak z chwilą wejścia w życie przepisów nowej ustawy z 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. Nr 87, poz. 584) rozwiązanie dotyczące zasad wypłaty i nabywania prawa do nagród jubileuszowych w pozwanym zakładzie pracy zostało odmiennie ukształtowane i należało je stosować od 1 lipca 2007 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, uregulowania zawarte w nowej ustawie zastąpiły z mocy ustawy postanowienia regulaminu wynagradzania z 8 grudnia 2004 r. i nie było potrzeby doręczania powodowi wypowiedzenia zmieniającego te warunki. Dlatego, w opinii Sądu drugiej instancji, rację ma pozwany twierdząc, że art. 54 ust. 3 ustawy z 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy wyłącza możliwość zaliczenia do okresów zatrudnienia pracy powoda w partii komunistycznej jako uprawniającej do nabycia nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Po wyłączeniu tego okresu powód nie legitymuje się stażem pracy uzasadniającym nabycie prawa i wypłatę nagrody jubileuszowej po 45 latach pracy.

Powyższy wyrok został w całości zaskarżony skargą kasacyjną wniesioną przez powoda. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono: niewłaściwe zastosowanie art.

32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, tj. zasady równości obywateli wobec prawa i niedyskryminacji poprzez niezastosowanie przytoczonego przepisu do ustalonego stanu faktycznego, i nieuwzględnienie, iż odmowa wypłaty nagrody jubileuszowej z uwagi na pracę w partii komunistycznej stanowi wyraz nieuzasadnionej dyskryminacji obywateli i naruszenie zasady równości obywateli wobec prawa; niewłaściwe zastosowanie art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP poprzez dokonanie bezpodstawnego zróżnicowania sytuacji prawnej pracowników Państwowej Inspekcji Pracy względem innych grup zawodowych poprzez uznanie, iż w przypadku pracowników PIP regulacja ustawowa determinująca możliwość otrzymania nagrody jubileuszowej wyprzedza korzystniejsze postanowienia obowiązującego równolegle regulaminu wynagradzania pracowników Państwowej Inspekcji Pracy; błędną wykładnię art. 77² § 5 w zw. z art. 241¹³ § 1 i 2 Kodeksu pracy poprzez uznanie, iż uregulowania zawarte w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. Nr 89, poz. 589 ze zm.) zastąpiły z mocy ustawy postanowienia regulaminu wynagradzania z dnia 8 grudnia 2004 r. i nie było potrzeby doręczania powodowi wypowiedzenia zamieniającego warunki pracy, w sytuacji, gdy z wyraźnego brzmienia przepisu 241¹³ § 2 wynika, iż „postanowienia układu mniej korzystne dla pracowników wprowadza się w drodze wypowiedzenia pracownikom dotychczasowych warunków umowy o pracę lub innego aktu stanowiącego podstawę nawiązania stosunku pracy”, a ustawa o PIP nie zawiera żadnego postanowienia wyłączającego zastosowanie przepisów regulaminu wynagradzania; niewłaściwe zastosowanie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. Nr 89, poz. 589 ze zm.) poprzez nieuwzględnienie, iż w świetle obowiązującego w Państwowej Inspekcji Pracy w dniu nabycia prawa do nagrody jubileuszowej przez powoda regulaminu wynagradzania z dnia 8 grudnia 2004 r. przytoczony przepis ustawy nie powinien stanowić podstawy rozstrzygnięcia, gdyż ustawa wprowadzała „zapisy” mniej korzystne niż obowiązujący i niezmieniony regulamin wynagradzania, przewidujący mniej rygorystyczne przesłanki otrzymania nagrody;

niewłaściwe zastosowanie art. 9 § 1 i 2 Kodeksu pracy poprzez nieuwzględnienie, iż w katalogu źródeł prawa pracy, przy ocenie pierwszeństwa zastosowania „znaczenie ma to, który zapis jest korzystniejszy dla pracownika”;

niewłaściwe zastosowanie art. 104 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. Nr 89, poz. 589 ze zm.) poprzez nieuwzględnienie, iż sformułowanie „Pracownicy Inspekcji Pracy zachowują uprawnienia pracownicze” odnosi się również „do wynagrodzenia i możliwości stosowania przepisów Regulaminu wynagradzającego obowiązującego u Pracodawcy, a tym samym do przewidzianej przepisami tego Regulaminu nagrody jubileuszowej.”

Wskazując na powyższe, wniesiono o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania; ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie apelacji. Ponadto wniesiono o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za wszystkie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Skarga kasacyjna nie ma uzasadnionych podstaw.

Nagroda jubileuszowa nie jest powszechnym (należnym wszystkim pracownikom) świadczeniem ze stosunku pracy. Nie jest przewidziana w Kodeksie pracy. Istotnie, w judykaturze przydaje się jej cechy wynagrodzenia, ale nie zmienia to jej charakteru jako świadczenia ze stosunku pracy należnego tylko w takim kształcie jaki przewidują przepisy prawa pracy odnoszące się do danej grupy pracowników. Podobnie w tym aspekcie przedstawia się charakter premii i nagród, które też zalicza się do wynagrodzenia niezależnie od tego, że nie są to świadczenia powszechne. Nagrody jubileuszowe przewidziane są zazwyczaj w ustawach pragmatycznych, układach zbiorowych pracy, regulaminach wynagradzania. W tych źródłach prawa pracy autonomicznie są regulowane zasady nabycia prawa do nagrody, jej wysokość, ewentualne zaliczanie okresów zatrudnienia u innych pracodawców do stażu pracy uprawniającego do nabycia prawa do nagrody. Nie ma jednorodnych zasad w tym zakresie. W dawnym stanie prawnym obowiązywało zarządzenie wydane na podstawie delegacji z art. 79 Kodeksu pracy, skreślonego z dniem 2 czerwca 1996 r. (zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1989 r. w sprawie ustalania okresów

uprawnających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej obliczania i wypłacania, MP Nr 44, poz. 358 ze zm.). Nawet ono nie nadawało nagrodom jubileuszowym charakteru powszechnego świadczenia ze stosunku pracy ani nie obowiązywało wszystkich pracodawców. W § 1 zarządzenia zawarta została wyraźna deklaracja co do jego charakteru. Stanowił on mianowicie, że przepisy zarządzenia stosuje się przy ustalaniu okresów pracy oraz innych okresów, od których zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej oraz przy obliczaniu i wypłacaniu nagrody przysługującej pracownikowi na podstawie układu zbiorowego pracy lub przepisów o wynagradzaniu albo innych przepisów szczególnych tylko wówczas, jeżeli przepisy te nie zawierają odmiennych zasad w tym zakresie. Wielu pracowników nie miało i nie ma prawa do nagrody jubileuszowej. Istnieją też poważne różnice między tymi grupami pracowników, którzy mają prawo do nagród jubileuszowych w zakresie warunków ich nabywania, w tym również w zakresie zaliczania okresów zatrudnienia u poprzednich pracodawców do stażu pracy uprawniającego do nagrody. Nie ma podstaw do konstruowania jednolitych zasad w tym zakresie, a zatem nie można uznać, by regulacje dotyczące pewnej (jednej) grupy pracowników mogły kształtować uprawnienia innych osób na zasadzie równości praw. Z tych względów nie można byłoby uznać za dyskryminujące postanowienia źródła prawa pracy, w którym pozbawiono by znaczenia dla nabycia prawa do nagrody lub jej wysokości jakiegokolwiek poprzedniego zatrudnienia lub ograniczono by możliwość zaliczenia tylko do zatrudnienia u niektórych pracodawców. Te uwagi prowadzą do wniosku, że w odniesieniu do prawa do nagrody jubileuszowej, jej wysokości i zasad zaliczania zatrudnienia u innego pracodawcy do stażu pracy uprawniającego do nabycia prawa do nagrody lub jej wysokości nie mają zastosowania zasady równości wobec prawa i niedyskryminacji wyrażone w art. 32 Konstytucji. Nagroda jubileuszowa w swym aktualnym kształcie prawnym jest swego rodzaju bonusem, do otrzymania którego uprawnieni są tylko niektórzy pracownicy według różnorodnie sformułowanych zasad.

Stosunki pracy pracowników sfery publicznej (urzędników), do których zalicza się powód, regulowane są w znacznej części w ustawach pragmatycznych. Kodeks pracy ma do nich zastosowanie tylko w przypadkach nieunormowanych ustawowo lub w aktach wydanych na podstawie upoważnienia ustawowego.

Dotyczy to również zasad wynagradzania. Zasady wynagradzania pracowników, do których ma zastosowanie określenie „pracownicy zatrudnieni w państwowych jednostkach sfery budżetowej” są uregulowane przeważnie (co do zasady) w przepisach powszechnie obowiązujących. Zasada taka wynika z art. 77³ k.p. W przepisie tym przewidziano możliwość objęcia tej grupy pracowników układem zbiorowym pracy, jednakże wprowadzono delegację dla Ministra właściwego do spraw pracy do wydania rozporządzenia określającego zasady wynagradzania (w tym dotyczące nagród jubileuszowych). Upoważnienie to nie obejmuje zakresu zastrzeżonego w innych ustawach do właściwości innych organów. Materia prawna zasad wynagradzania tej grupy pracowników nie jest zatem pozostawiona do ustalenia w regulaminach wynagradzania. Zasady tej nie zmieniają przypadki wydawania regulaminów wynagradzania na podstawie upoważnienia ustawowego. Takie umocowanie regulaminu sprawia, że nie traci on charakteru powszechnie obowiązującego źródła prawa. Uprawnionymi do wydawania regulaminów w odniesieniu do urzędników państwowych są kierownicy urzędów w granicach upoważnienia ustawowego.

W przypadku pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, ich praw do nagród jubileuszowych dotyczyła regulacja ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953). W art. 48 ust. 1b w związku z ust. 1a tej ustawy uprawniono kierowników urzędów do „ustalania regulaminu wynagradzania w urzędzie”. Na tej podstawie został wydany poprzednio obowiązujący w Państwowej Inspekcji Pracy regulamin wynagradzania. Nie mógł on być sprzeczny z ustawą ani przekraczać granic upoważnienia ustawowego. Regulamin ten utracił moc wraz z uchyceniem przepisu zawierającego delegację ustawową. Nastąpiło to z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589 ze zm.). Z mocy art. 96 pkt 1 i 3 tej ustawy został skreślony punkt 10 art. 1 oraz nadano nową treść art. 48 ust. 1a ustawy o pracownikach urzędów państwowych w efekcie czego odpadła ta podstawa prawna do wydania regulaminu wynagradzania dla pracowników Państwowej Inspekcji Pracy. Regulamin ten w zakresie odnoszącym się do nagród jubileuszowych został zastąpiony przez przepisy ustawy z 13 kwietnia 2007 r. Zastąpienie to miało miejsce według zasad właściwych dla

wejścia w życie przepisów prawa powszechnie obowiązującego, a nie według zasad dotyczących wprowadzania specyficznych źródeł prawa pracy takich jak układy zbiorowe pracy i regulaminy. Stąd też nie miał zastosowania tryb przewidziany w art. 241¹³ § 2 k.p. W art. 104 ustawy z 13 kwietnia 2007 r. zapewnione zostało zachowanie, między innymi, „uprawnień pracowniczych” nabytych przed dniem wejścia w życie ustawy. Zachowały moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w poprzednio obowiązującej ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy (art. 114), nie zaś na podstawie innej ustawy (o pracownikach urzędów państwowych). Skoro dotychczasowy regulamin utracił moc z wejściem w życie przepisów ustawy i upadkiem delegacji do jego wydania (z braku odmiennych przepisów przejściowych), nie można w ogóle rozważać zasady korzystności wynikającej z art. 18 k.p. Nie mamy bowiem do czynienia z sytuacją jednoczesnego uregulowania tej samej materii (nagród jubileuszowych) w regulaminie i w ustawie. Nie zachodzi potrzeba rozważania, który przepis jest bardziej korzystny i w związku z tym, które ze źródeł prawa pracy (art. 9 k.p.) winno być zastosowane. Zasady nabywania prawa do nagrody jubileuszowej były dotychczas uregulowane w regulaminie wydanym na podstawie upoważnienia ustawowego a obecnie są uregulowane w ustawie (w art. 54). Zarówno poprzednio jak i obecnie zasady te znajdowały się w obszarze regulacji prawa powszechnie obowiązującego. Z tego względu bez znaczenia jest wejście w życie nowego regulaminu w odniesieniu do tych zagadnień, które zostały unormowane w ustawie. Nowy regulamin zastąpił dotychczasowy tylko w zakresie, jaki objęty jest delegacją ustawową zawartą w nowej ustawie. W takim zakresie jaki jest uregulowany w ustawie postanowienia nowego regulaminu są w istocie zbędne jako zawierające powtórzenie regulacji ustawowej.

Do roszczenia powoda nie ma zastosowania przepis art. 104 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r., gdyż powód nie nabył prawa do spornej nagrody pod rządami poprzednio obowiązującego prawa.

Z tych wszystkich względów skarga kasacyjna podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.

/tp/